
KUCZYLABUHA (2) *sb f*

kuczylabuha (2), [**kuczylabuka**, **kilczabuha**].

-c- (1), -cz- (1).

N sg kuczyl(a)buha (2).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*: *kulczyba*.

bot. *Strychnos nux vomica* L., *kulczyba wronie oko*; drzewo z rodziny *połatowatych* (*Loganiaceae*) rosnące w tropikalnej części południowo-wschodniej Azji i na jej wyspach, zawiera silnie trujące alkaloidy: *strychninę* i *brucynę* głównie w nasionach, używane w lecznictwie (2) : Roście też tam [*nad Donem i Wołgą*] *Kuczylabuha ziele*: które v nas wronie oko zową *MiechGlab* 26, **2; [Item/ *Kuczylabuka/ vel vt alii exprimunt kylczabuha et in Latino sonat, oculus cornicis Miech B2v*].

Synonim: »wronie oko«.

AKtt